

“Η Παναγία η Θρηνωδούσα”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

**Του Γεωργίου Θ. Μηλίτη, διδασκάλου-Ειδικού Παιδαγωγού
(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης και
Σταγών)**

Στο Μεγάλο Μετέωρο

Πάτε στο μουσείο για να δείτε την εικόνα της Παναγίας της Θρηνωδούσας, μας προέτρεψε ο μοναχός. Σε ελάχιστο χρόνο βρεθήκαμε στο μουσείο όπου αναζητήσαμε την εικόνα της «Παναγίας θρηνωδούσας».

Για αρκετή ώρα θαυμάζαμε την εικόνα. Στο πρόσωπο της Παναγίας αποτυπώνεται διακριτικά και όχι κραυγαλέα η συγκρατημένη οδύνη και ο εσωτερικός πόνος. Γενικά η έκφραση του προσώπου της αποπνέει ευγένεια, θαυμαστή είναι η τελειότητα στην εκτέλεση και στην απόδοση των λεπτών χρωματικών τόνων. Ή εικόνα είναι των Παλαιολογείων χρόνων, του 1782 μ. Χ.

Το κτύπημα του σημάντρου μας έκανε να καταλάβουμε ότι η ώρα πέρασε κι ότι το μοναστήρι θα κλείσει τις πόρτες του για τους επισκέπτες. Έτσι φύγαμε κι απ' εδώ κατευχαριστημένοι και γεμάτοι πνευματικές εμπειρίες. Καιρός να κατηφορίσουμε.

Ίερά Μονή Ρουσάνου

Φεύγοντας κατενθουσιασμένοι και κατευχαριστημένοι από την Μονή του Μεγάλου Μετεώρου πήραμε τον κατηφορικό δρόμο προς το Καστράκι. Φθάνοντας όμως στο μοναστήρι του Ρουσάνου είδαμε κόσμο να ανεβαίνει.

-Δεν πάμε κι εμείς να προσκυνήσουμε; είπε ένας από την παρέα μας. 'Ο οδηγός πάركαρε το αυτοκίνητο σε μια γωνιά του δρόμου κι αγκομαχώντας φθάσαμε στο μοναστήρι. Κατευθυνόμενοι προς το καθολικό της Μονής αντικρίσαμε μια μεγάλη εικόνα της Παναγίας. Σπεύσαμε προς τα εκεί για να την προσκυνήσουμε. Μία μοναχή που ήταν εκεί μας λέγει:

- 'Η εικόνα αυτή ήλθε πρόσφατα κατά θαυματουργικό τρόπο στο μοναστήρι μας.

-Πως; ρωτήσαμε με περιέργεια.

-Θα πρέπει να ξέρετε ότι για μας τους μοναχούς η Παναγία μας είναι η μητέρα μας. Όπως εσείς στις δυσκολίες σας καταφεύγεται στην μητέρα σας και της λέγετε το πρόβλημά σας, έτσι κι εμείς καταφεύγουμε στην Παναγία και την παρακαλούμε να δώσει λύσεις στα προβλήματά μας, που σαν άνθρωποι έχουμε. Στο μοναστήρι μας δεν υπήρχε μεγάλη εικόνα της Παναγίας γι' αυτό θέσαμε το πρόβλημα στις Προσευχές μας. 'Η Μεγαλόχαρη δεν άργησε να δώσει απάντηση. Πως; 'Ακούστε. Μια οικογένεια Ρώσων ήθελε να δωρίσει σε ένα ελληνικό μοναστήρι μία εικόνα της Παναγίας. Για να εκπληρωθεί η επιθυμία της κατέφυγε στον ηγούμενο της Μονής Βατοπαιδίου γέροντα 'Εφραίμ. Αυτός ανέθεσε σε αγιογράφο να κάνει πιστό αντίγραφο της Παναγίας της Παραμυθίας. Όταν η εικόνα ιστορήθηκε ο σεβαστός Γέροντας, θεία επινεύσει, αποφάσισε να την μεταφέρει και να την αφιερώσει στο μοναστήρι μας. Έτσι το περασμένο 'Ιανουάριο ήλθε στο μοναστήρι μας μαζί με την οικογένεια των Ρώσων δωρητών κομίζοντας το αντίγραφο της Παναγίας Παραμυθίας την οποία και ενθρόνισε μαζί με το Μητροπολίτη μας στο Μοναστήρι μας. Από την ημέρα εκείνη η Παναγία είναι ο φύλακας και προστάτης της Μονής μας, μαζί με τους οσίους κτήτορες.

-Μήπως γνωρίζετε την ιστορία της πρωτοτύπου εικόνας;

111-Σύντομα το ιστορικό της εικόνας της Παναγίας Παραμυθίας είναι: Το 807 μ.Χ.

αποβιβάστηκαν κρυφά πειρατές στην παραλία της μονής Βατοπαιδίου και περίμεναν κρυμμένοι το πρωινό άνοιγμα της πύλης, για να επιτεθούν. Ό ηγούμενος που μετά το τέλος του όρθρου έμεινε μόνος για να συνεχίσει την προσευχή του, άκουσε τα εξής λόγια της Παναγίας: «Μην ανοίξετε σήμερα τις πύλες της μονής, αλλά ανεβείτε στα τείχη και διώξτε τους πειρατές». Στρέφοντας το βλέμμα του εκεί είδε το Θείο βρέφος να απλώνει το χέρι του και να σκεπάζει τα χείλη της Μητέρας Του λέγοντας: «Μη, μητέρα μου, άφησε τους να τιμωρηθούν όπως τους αξίζει». Άλλά η Παναγία πιάνοντας με το χέρι της το χέρι του Υιού της και στρέφοντας λίγο το κεφάλι, για να ελευθερώσει τα χείλη της επανέλαβε τα ίδια λόγια. Αυτός ο τελευταίος σχηματισμός των προσώπων παρέμεινε μόνιμα στην εικόνα. Οι μοναχοί, αφού σώθηκαν θαυματουργικά απ' τους πειρατές, ευχαρίστησαν την Παναγία και ονόμασαν την εικόνα της αυτή «Παραμυθία», που σημαίνει καταπραΰνση ή μετριασμός ή έννοιες που εξίσου αποδίδουν το περιστατικό του θαύματος.

Τώρα πάτε να προσκυνήσετε στο καθολικό. Ή Παναγιά, να σας σκεπάζει και να σας προστατεύει από κάθε κακό.

Αφού προσκυνήσαμε, κατηφορήσαμε γεμάτοι εμπειρίες, ιερό δέος, ιερά συγκίνηση και κατάνυξη. Οι κόποι και ο χρόνος που διαθέσαμε δεν πήγαν χαμένοι. Μακάρι να μας δωθεί και πάλι η ευκαιρία να ξαναβρεθούμε στα Άγια Μετέωρα.

